

וכי תימא חיישי' שמא נשתיר בה. ומספיקא קא מטמאה ל"כ מאי
זי אפשר חיישין מיבני ליה: אלא לרבא נמי. דלא אולה הילכך
כל שעה פלגיה והא דר' שמעון דיכולה לטובל לשמושה עון שלא
נהפכה לאמר הטבילה הדרגה נמהפכת: ורבא. לפדחי לן קרא

[ויקרא טז]

חלה דכי כתיב: ורסנו נמים דמטמא
דיכולה לטובל זו זיוס כשאניה
מהפכת ל"ח מהפכת בשעת שמעין
ואין הזרע נקלט ברהס יחד הילכך
פולגת והולכת מעט מעט אינה
מהפכת בשעת שמעין נקלט הזרע
יחד ויולד צבת אחס: דאמר הורא.
משום ר' ירמיה עמייה קרא *ימושם
נוגעת נשכנת זרע דעד השמא היא
נגיעת בית הקמרים ולא היא טמאה
אלא זיוס שמעין ומגורת הכחוש
וזי פלגיה עגפה לכרזי ומטמא:
לסתור. בידיה זימי ספירה זי רואה
היא סותרת אבל נוגעת לא שחס
עגפה כזוס טומאה אינה סותרת דהא
וספירה לה כתיב: והאיכא: ולטמא
בדמיה: לר' ירמיה לא זעין שיעורא
כדאמר' במתרי [ג] לם נדה ולזינה
ולקרי מטמאין ככל שחא אלכ נוגע
זני שיעורא כדאמר' בפירקין [ל] לקמן דף
(ג:) איכא למ"ד כעדשה וזיכא למ"ד

[ג'ל טו]

[ג'ל ג.]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

[ג'ל טו]

מסתברא

דטעג היא. ומסיני לא גמריין דהדוס הוא ולהכי
לרצנ נמי אלמריך יהיה דלא גמריין מסני אמר'
דכסמך צעי למימר דאף לר"ש רואה היא וספרה:
מדאמרי רחמנא

וכי תימא דילמא אשתירי או הכי חיישין
שמא נשתיר מבעי ליה אלא לרבא נמי
שהשבילה במטה ולא קשיא כאן במתהפכת
כאן בשאינה מתהפכת ורבא אקרא קאי והכי
קאמר "כי כתב רחמנא ורדחו במים וטמאו
עד הערב בשאינה מתהפכת אבל במתהפכת
כל שלשה ימים אסורה לאכול בתרומה שאי
אפשר לה שלא תפלוט בעא מיניה רב שמאל
בר ביסנא מאביי *פולשת שכבת זרע רואה
היא או נוגעת היא נפקא מינה לסתור
ולטמא במשדו ולטמא בפנים כבחזין מה
נפשך אי שמיע ליה *מתניתין לרבנן רואה
היא ול' שמעון נוגעת היא ואי לא שמיע
ליה *מתניתין מסתברא נוגעת היא לעולם
שמיע ליה *מתניתין ואליבא דרבנן לא
קמבעיא ליה כי קא מבעיא ליה אליבא
ד"שולמנא בפנים כבחזין לא קמבעיא ליה
כי קמבעיא ליה לסתור ולטמא בכל שהיא
מאי כי קאמר רבי שמעון דיה כבועלה הגי
מילי לטמאי בפנים כבחזין אבר לסתור
ולטמא בכל שהיא רואה היא או דילמא לא
שנא איכא דאמרי לעולם לא שמיע ליה
מתניתין והכי קמבעיא ליה מדאמרי
רחמנא אבעלי קרין כסיני רואה היא או
דילמא לא נמריין מסני דהדוס הוא דהא
זבין ומצורעים דחמירולא ארמיר בהו רחמנא
א"ל י' רואה היא אתא שיליה (ב) לרבא א"ל
רואה היא אתא לקמיה דרב יוסף א"ל רואה
היא הדר אתא לקמיה דאביי א"ל *טולבו
ברוקא חדא תפיתו אמר ליה שפיר אמרי לך
עד כאן לא קאמר ר"ש דיה כבועלה אלא
לטמא בפנים כבחזין אבל לסתור ולטמא
בכל שהיא רואה היא: ת"ד [א] י' הגדה הוובה
השומרת יום כנגד יום והזולת כולן
מטמאות בפנים כבחזין בשלמא כוליה לדי
אלא יולדת [ב] אי בימי נדה גדה אי בימי זיבה

דמשום פולשת האיר רחמנא ג' ימים
אל תגשו אל אשה: **דהא** זבין
ומלרעים דחמירי. אף ע"ג דלכתי
לא נאמרה פרשת טומאה וטילת
טמאים מ"ח ראי' להחמיר צבן יוסר
מבשלות: **על** כולן לא קאמר ל'
שמעון כ'. **על** לטמא כמשה כמשה
היא ול' והא אמר בפסחים פרק
אלו דברים (דף סג) דר' שמעון סבר
כר' נתן דבן גובי' דבני שבער כתיבתה פי
האמה ויליף בעל קרי מזב וז"ל אמאי
מטמא כמשה נימא דיה כבועלה ו"ל
דרכי שמעון וז"ל לא מטמא כמשה
והא ה"ק אפי' למאן דאיה ליה כר'
שמעון דפולשת ולא מטמאה בפנים
כבחזין מ"ח מטמאה כמשה זי סבר
דאיה מטמא כמשה:

בירידה

הדס טמא. **בירידה** טמאה. הדס טמא
דזימו ועבילה תליה
רחמנא וטמאה האשה משום טעם
טומאה ערב: **אמאי** טומאה
בלועה היא. לאבי דלמך כבחזין
לזו מוקוס על אשה בלוע היא יניחא
דקרי ליה טומאה בלועה וירבא נמי
דלמך בית הסתרים היא יל דחמירי
בשענק דהס מן המקור ולא יאל
לביט החטון והא דמסן שילא לתון
לרבא לא נריך שילא לתון לגמרי
אלא שילא לביט החטון דהי בית
הסתרים ומוח כמשה וימיה פגוליה
כנבלת שף טהור כמשה דסבר
כאזי ולרבא אמר לקמן דמקוס כנבלת
שף טהור בית הסתרים כו':
עשאה כנבלת שף טהור.
אמ"ג דבעלמא לא
החמיר כטומאה בלועה הכא גזרו
רבנן עפי כזי שלא יבא לטעות
ולמטרו טל ידי טבילה אפילו
כשילא לתון וכי משני האל נמי
כשילא לתון סבר דלא גזרו:
שאלא

זיבה לא צריכא שירדה למבול מפומאה לפודה וכי הא דאמר רבי יודא
א"ר חייא בר אשי אמר רב י'ולדת שירדה למבול מפומאה לפודה
ונעקר ממנה דם בירידה טמאה בעלייה פהורה א"ל רבי ירמיה לר'
יודא בירידה אמאי טמאה פומאה בלועה היא א"ל *י'ל שיליה לרבי אבין
דאסברית גיהוליה וכרכיש לי ברישיה בי מדרשא אול שיליה א"ל
עשאה כנבלת שף טהור *שמשמאה בגדים בבית הבליעה מי דמי
התם

מקצרה נוגעת היא לא היא מקצרה לא מפיסטן לן דאיכא למימר מדאמרי רחמנא צבעלי קרין צביי דכתיב (שמות טו) אל תגשו אל אשה
ולא האיר על טמא שר' רואה היא: כולכו ברוקא חדא תפיתו. טולס שמעמס שמועה אחס. תפיתו לשון רוק וזיכו כמכונות מים
שדי צפרק אף על פי (דף סג): אמר לך: אבי לסתור דלמא כמשהו רואה היא. דאי נמי לדי כבועלה מטמא
כבועלה כמשהו וספרה כבועלה: *כולן מטמאין בפנים כבחזין. גר'איה ראשונה אלכ צבייה ליכא למימר דהא בלא ראייה טמאה היא:
הזולדת. לקמן מפרס: הובה ושומרת יום. הכי קאמר צן שר'אמה ג' ימים צן שר'אמה יוס אחד מטמאה צביה החזין כר'איה
לראשונה: אי בימי נדה. ילדה ור'אמה הא תמי ליה זיבה הא תמי ליה לזיבה: מטומאה לטהרה. לאחר שנועים וקיימא לן כביט
הלל דאמרי צבנות טומים (גמל דף טג): ציומי וטבילה מלח רחמנא דלא הי דס טהור אלח לאחר טבילה: ובעקך דם. צביה החזין ועמד
שס יוס או יומים: טמאה. כל זמן שהוא צה וכשילא צביי טבילה אחרייה מלח טהרה טבילה הייטו דמינא יולדת מטמא צביה החזין:
טומאה בלועה היא. וקיימא ליה. וצפרק צבמה המקשה (מוחן דף טג). וטמאה בלועה אינה מטמאה לא כנגע ולא כמשה והכא לא טומאה
בלועה היא ולא דמיא לכל השגים שמטמאות צביה החזין דהס משום ראייה (ג) דמאחמול היא וטומאת שכעה ורחמנא אמר [ויקרא טז] כצברה
מכי אחס צביה החזין היא ראייה אלכ הכא משום משא ועגיעה היא וטומאת ערב דאי משום ראייה מאחמול איעקר ומאחמול היא ראייה
וראייה דמאחמול לא מהינא לה האידנא דמאחמול הוה להו ימי טומאה והשחא הוה להו ימי טהור וטומאה בלועה לא מטמא כנגע וכמשה:
אסברית גיהוליה. פירשמי לו טעמא: וכרכיש לי ברישיה. הוה לדיכיי ועגענ כר'אשו: בגדים בבית הבליעה. בגדים שהוא לביט
צבן בשעה שנוגע צה אינן טמאין שאין להן טומאת מגע דלמך רחמנא לא יחל לטמאה צה (ויקרא טג) אין לך אלח מה שאמור צה
איכא ולא נוגע ומה היא מטמאה בגדים שהוא לביט בשעת בלועה דכתיב (ס ט) [וכל] נפש אשר תחל נבלה וטריפה בארצו וברג
וכנע בגדיה וטור ונבלת עוף טהור כתיב דנבלת צמח לא מטמאה צביה החזין כדאמר בשמעתין [לקמן דף טז] ונבלת עוף טמא נמי לא מטמאה
כדאמר בגזרות כהנים [מגן פקד טז] מי שאיסרו משום כל חאלכ נבלה יאל שף טמא שאין איסורו משום כל חאלכ נבלה משום כל חאלכ טמא:

התם

התם

כר א מ"י פ"ו ס"ג
תפחת ס"ג:
כר ב מ"י פ"ו ס"ג
לסת סתומה ס"ג
וטלכא י'
כר ג מ"י פ"ו ס"ג
לסורי כילא ס"ג:
כר ד מ"י פ"ו ס"ג
מכב ומשכ ס"ג
סג לאין ק"פ:
כר ה מ"י פ"ו ס"ג
שאל לסת סתומה
ס"ג:
תוספי דר"א ש

תוספי דר"א ש

תוספי דר"א ש

מדאמרי רחמנא
אבעלי קרין צביי -
לא פירש נמר ראי'
גבר מסקרי דאמרי
רחמנא לשלח כול
קרין ל' סתרת
כסו זכ ורחס לאו
הדרש הוא אלא נפר
אחז פאשה דמקוס
פולשת חסור הכחוש
(דכתיב קרין) צביי
שיפשו י' ימים
בשומרתין: דר"א זבין
וסבעק דחמירי. פי
שעור: דחמירי שילת
זימי בעלי קרין.
ע"כ לא קאמר ל'
ששמן ריח כבועלה
כ"י אבל לפסח כשפשו
הוא חייא וק' כהן
דאמריין כפוחים פ'
אלו דברים דר' ששמן
כר' כ"י נון דאיצטרך
כר'אשו פי האסורין
כל קרי סוב ח"כ
ריח כבועלה ולא חסמא
בשדו ו"ל דר'
ששמן רואי איתחטמא
בשדו ח"כ דר'א
מסור כ"י כ"י ששמן
הוא רואי ל' ליל
שאינה מטמאה בפנים
כבחזין פ"ס אמר
דל' דמטמאה בשדו:
בירידה הוה רשומת
זיס כנגד יום כולם
מטמאה בפנים כבחזין.
פירשי בראח רשומת
אבל בשניה לכא למיך
הוא בלא רואי מטמא
הוא ח"כ הוה רשומת
זיס כלמך בין שרואת
ג' ימים בין שרואת
זיס אחד מטמאה בבית
הרואת ג' ימים רשומת:
ל' ר'אשו רחמנא בלית
מטמא מטמאה בלית
היא. אליבא דאביי קא
פיר' רואי ל' ליל לקמן
רואי מקוס של אשה
בלועה הוא. ותי' לרבא
נמי איכא למיך קרי
לית מטמאה מלית משום
דאמרי שבעק מחסוק
ולא היא עיין ל' ל' ל' ל'
רשומת חס
הוא נמי כשפשו לחין
ליבא א"ר לא יבא
לחין למיך אלא שיש
בלית רשומת למיך.
והי' מראשית עשאה
כנבלת שף טהור משום
וסל' כאבי ר'אשו
נעז כר'אשו לחין:
פירש